

La sostenibilitat de l'agricultura familiar

Amb motiu de la celebració del Dia Mundial del Medi Ambient, algunes entitats, en concret la UPA (Unió de Petits Agricultors i Ramaders) han reclamat un “impuls ferm” al model de l'agricultura familiar davant de “l'agricultura industrial, les grans explotacions i a una agricultura especulativa sustentada per fons d'inversió”. Reclamació amb què estic molt d'acord.

És important tenir en compte que l'“agricultura familiar sostenible” és un model constituït per una agricultura de caràcter familiar, els artífexs de la qual resideixen i treballen en el medi rural i la principal renda i dedicació dels quals prové de l'activitat agrícola i ramadera.

És per això que em sembla urgent la promulgació de la Llei d'Agricultura Familiar que serveixi per establir prioritats de suport i altres mesures de foment diferenciades, però també cal que es desenvolupin accions amb l'objectiu de posar en valor davant de la societat les diverses funcions que exerceix l'Agricultura familiar, des de l'àmbit social, econòmic i ambiental.

Crec important també recordar que en els darrers temps es difonen discursos i missatges en contra de la PAC, de negació davant el canvi climàtic i de rebuig davant l'Agenda 2030 i el Pacte Verd i crec que aquests missatges es basen en fal·làcies i falsedats promogudes per persones i mitjans contraris al camp

“Al camp, diuen des d'UPA, no som negacionistes del canvi climàtic ni de les seves terribles conseqüències actuals i futures al sector agrari, sinó tot al contrari. Exigim accions urgents d'adaptació i mitigació, i contribuïm des del nostre treball amb accions divulgatives i d'assessorament a fomentar pràctiques que afavoreixin l'adaptació i la resiliència del sector agrari davant aquest canvi climàtic, o millor dit, crisi climàtica”.

Jesús Domingo Martínez